

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets udvalg for
Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

København, den 22. maj 2007
Sagsnr.: 8039

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 21. maj 2007 anmodet om min besvarelse af følgende spørgsmål 13 i forbindelse med udvalgets behandling af lovforslag L 216 (forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme):

Spørgsmål 13:

” Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 18/5-07 fra Ole Laursen, Advokatfirmaet Lov & Landbrug, jf. L 216 – bilag 9.”

Svar:

Ole Laursen påpeger i henvendelsen af 18. maj 2007, at den i L 216 foreslåede model for upersonlig bopælspligt på ejendomme under 30 ha er administrativt tung, og foreslår, at man i stedet afskaffer bopælspligten efter landbrugsloven for disse ejendomme, således at de alene reguleres af de eksisterende regler i lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Jeg er enig med Ole Laursen i, at administrationen og kontrollen med opfyldelsen af den upersonlige bopælspligt alt andet lige vil være tungere end administrationen og kontrollen af den hidtidige personlige bopælspligt.

Jeg er imidlertid ikke enig med Ole Laursen i, at dette skulle kunne begrunde, at man helt opgav at fastholde landbrugslovens bopælspligt på de godt 100.000 landbrugsejendomme, der er under 30 ha. Jeg kan i øvrigt oplyse, at der pr. 1. januar 2007 i alt var 7891 landbrugsejendomme uden beboelsesbygninger, og heraf var 5497 under 30 ha.

Jeg er heller ikke enig i, at lov om midlertidig regulering af boligforholdene vil yde en tilsvarende beskyttelse mod erhvervelse af landbrugsejendomme til brug som sekundærboliger, som en upersonlig bopælspligt vil.

Formålet med lov om midlertidig regulering af boligforholdene er således alene at sikre, at boliger ikke unødigt står tomme eller anvendes til andre formål end helårsbeboelse i det omfang, der er behov for dem til boligformål i lokalområdet. Loven vil derfor ikke sikre imod tomme ejendomme i områder, hvor der er et vist overskud af boliger, idet kommunen i sådanne områder ikke vil have en liste over akut boligsøgende, som man kan henvise fra.

Samtidig gælder lov om midlertidig regulering af boligforholdene ikke i alle kommuner – ifølge Socialministeriets interne opgørelse over de kommuner, der anvender loven, gælder lovens anvisningsbestemmelser således ikke i Fredensborg, Greve, Solrød, Billund, Tønder, Ærø, Herning, Ikast-Brande, Ringkøbing-Skjern, Samsø, Mariagerfjord, Rebild og Vesthimmerland kommuner. Det er således op til de enkelte kommunalbestyrelser at bestemme, om reglerne i loven skal gælde i kommunen. Det vil derfor ikke være muligt at fastsætte regler i landbrugsloven om, at reglerne i kapitel VII i lov om midlertidig regulering af boligforholdene generelt skal gælde for alle landets kommuner.

Lov om midlertidig regulering af boligforholdene gælder endvidere kun for boliger, der inden for de sidste fem år har været anvendt til helårsbolig. Loven gælder således ikke for nyopførte boliger, hvor der endnu ikke har været foretaget en tilmelding til Folkeregisteret, og den gælder ikke boliger, der har været anvendt til andet end bolig (erhverv eller fritidsbolig) eller har stået tomme i mere end fem år.

I de kommuner, hvor loven gælder, vil kommunalbestyrelsen frit kunne give tilladelse til, at en bolig, der hidtil har været anvendt til helårsbeboelse, må anvendes som sekundærbolig.

Jeg er derfor ikke enig i de af Ole Laursen foreslåede ændringer.

Søren Gade

/Eva Nissen